

[Gerda Møller.]

skønt universiteterne går ind for det, for vi finder en sådan studierelevant prøve nødvendig til afgørelse af studieegnetheden. At den skulle føre frem til båsning af de studerende, som ministeren mener det, bør kunne undgås ved at kæde den sammen med de korterevarende uddannelser. Vi finder det i hvert fald mere rimeligt og menneskeligt hensyntagende over for de studerende at blive sorteret fra på et så tidligt tidspunkt i studieforløbet som muligt fremfor først at blive sorteret fra på et senere og for alle parter uansvarligt tidspunkt i studiet.

Det konservative folkeparti kan godt gå ind for at lade erhvervs erfaring tælle med, men dog kun fra beslægtede områder. Men at lade den i realiteten gælde for mere end en kvalificerende studentereksamen kan vi ikke gå ind for, lige så lidt som for at anvende en geografisk begrænsning.

At skære ned i København og Århus og lade universitetscentrene i Odense, Ålborg og Roskilde udbygge er helt uforståeligt, i hvert fald når man betænker den udvikling, der er sket ved Roskilde universitetscenter.

Allerede i april 1974 under den store planlægningsdebat gav vi udtryk for, at detastede med at få fastlagt de politiske hovedretningslinjer for disse uddannelser både med hensyn til behov, fagligt niveau og struktur. Vi kan kun beklage, at vi først får debatten nu, men vi går positivt ind i udvalgsarbejdet og håber på et fornuftigt resultat, også med hensyn til ministerens bemyndigelse, som vi måske godt vil have strammet lidt op.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg tror ikke, der er nogen, der med glæde er med til at vedtage dette lovforslag, som vi nu har til første behandling i dag. Jeg tror også, efter hvad der er fremgået af de forrige ordføreres taler, at man helst så, at det ikke havde været nødvendigt med nogen form for adgangsregulering, men vi må erkende, at som forholdene er nu, kan vi ikke komme uden om, at noget må ske, hvis ikke vi vil lade mange unge i stikken. Jeg ved godt, at der er fremsat mange argumenter for, at vi forøger ungdomsarbejdsløsheden med dette, men kristeligt folkeparti har også tidligere sagt, at vi bare udskyder den nogle år, hvis vi ikke sætter ind her.

Der er givet udtryk for, at vi ikke skulle jasje dette igennem. Vi ved, at det er blevet grundigt behandlet i undervisningsudvalget og på Marienborg, hvor vi virkelig har haft lejlighed til at diskutere det, men vi finder det også rigtigt, at det nu er kommet ned i salen, så vi kan få fuld offentlighed omkring det. Kristeligt folkeparti stiller sig positivt over for, at et eller andet må ske. Vi vil også gerne være med til at drøfte, hvilke bemyndigelser der skal gives, og om vi kan finde en afklaring på dette område.

Med hensyn til kriterier har vi fra kristeligt folkepartis side lagt stærk vægt på, at eksamen bliver en af de ting, der indgår deri, samt også på, at erhvervs kompetence og andre relevante ting må tælle med, så man ikke får ensidige optagelseskriterier.

Vi havde helst set, at der var fri adgang, og at man så efter et års forløb kunne have haft nogle stopprøver, og sådan at der havde været mulighed for, at de, der ikke kunne gå videre i den retning, de egentlig havde bestemt, havde haft mulighed for at gå over i et andet, beslægtet, fag, sådan at tiden, der var brugt, ikke skulle være spildt, men vi er også klar over, at det er en dyrere form.

Vi vil altså som sagt gerne være med til at se positivt på lovforslaget i udvalget.

Freddy Madsen (DKP):

Den 6. november sidste år debatterede vi her i tinget på grundlag af en forespørgsel, som vi havde stillet til undervisningsministeren, spørgsmålet om adgangs begrænsning. Dengang begrundede jeg vores forespørgsel med, at vi ikke fandt, at der var lovhjemmel for at gennemføre den adgangsregulering, som ministeren havde lagt frem i undervisningsudvalget, medmindre det kom til behandling her i salen, idet jeg henviste til gymnasielovens § 8 og betænkningen i tilknytning dertil.

Jeg understregede også, at vi ikke ville hænge os i, som jeg udtrykte det, juridiske spidsfindigheder, men at vi netop med forespørgslen ville sikre, at sagen blev debatteret her i salen. Med den sarkastiske facon, der undertiden er undervisningsministeren særegen, glædede hun sig over, at vi ikke ville hænge os i de juridiske spidsfindigheder, men hævdede i øvrigt, at den fremgangsmåde, hun havde anvendt, var fuldt lov-